

BOG

PRØV OG HØR - SAMTALER OM MUSIK, KREATIVITET OG FØLELSER (/BOEGER/PROV-OG-HOR-SAMTALER-OM-MUSIK-KREATIVITET-OG-FOLELSER)

Lars Lilholt (/forfattere/lars-lilholt)
Af Karl Aage Rasmussen (/forfattere/karl-aage-rasmussen) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51421752&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser&title=Prøv og hør - samtaler om musik, kreativitet og følelser](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser&title=Prøv%20og%20hør%20-%20samtaler%20om%20musik%20kreativitet%20og%20følelser))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser&status=Prøv og hør - samtaler om musik, kreativitet og følelser+http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser&status=Prøv%20og%20hør%20-%20samtaler%20om%20musik%20kreativitet%20og%20følelser+http://litteratursiden.dk/boeger/prov-og-hor-samtaler-om-musik-kreativitet-og-folelser))

Lars Lilholt, spillemand, og Karl Aage Rasmussen, komponist og forfatter, taler om musik, inspiration og erfaringer. På trods af at de kommer fra hver sin del af musiklandskabet er der mange ligheder og de to musikere lærer meget nyt af hinanden

TAGS: FOLKEMUSIK (/TAXONOMY/TERM/3227)

ANMELDELSE

26 nov.14

(/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe (/users/torben-wendelboe)
Skribent

Overraskende - og overraskende værdifuldt - møde mellem popartisten Lars Lilholt og musikprofessor og eksklusiv klassisk komponist Karl Aage Rasmussen. De to har mere til fælles, end man på forhånd kunne ane.

Det er forfatter og debattør Henrik Marstal, der har fostret idéen om at sætte de to musikmennesker fra hver sin kant af musiklivet sammen for at få belyst, hvad de måske kan have at tale om, hvad de måske kan have til fælles - hvis de da overhovedet kan finde ud af at tale sammen?

Noget af et eksperiment, må man sige! Men det viser sig at give rigtig god mening, kan jeg røbe. Og det er der rigtig gode grunde til, selv om Lilholt jo er

manden med de store koncerter og det enorme pladesalg, og Rasmussen er repræsentanten for den eksklusive ende af den klassiske musikverden. Marstal har valgt at lade sine hovedpersoner samtale om en lang række emner og indimellem give dem ordet alene til betragtninger og selv blive i baggrunden som moderator.

På forhånd kunne man jo antage, at de nok kunne mødes på det, man kan kalde den almenmenneskelige platform, hvor vi kan samtale om tilværelsens grundvilkår. Men det viser sig ganske hurtigt, at de har meget mere at dele med hinanden også på det kunstneriske felt. Rasmussen har en kærlighed til den ældre klassiske musik, og det har Lilholt også, bliver det hurtigt klart. Han nævner ofte tidlige klassiske komponister som inspiratorer, for eksempel Praetorius og Tielman Susato, ligesom tidlige instrumenter som krumhorn og drejelire står ham nær. Så her har de en solid fællesmængde.

Og det bliver slet ikke ved det, også - minsandten! - som komponister er de beslægtet i arbejdsmetode, viser det sig:

"L: Det kan jeg godt genkende. Jeg har også en masse løse ender og stumper liggende, tekstbidder og melodilinjer der aldrig blev færdige. Men undertiden kommer jeg så i tanker om en stump, og så kan jeg arbejde videre længe efter at den blev til. Og det kommer der af og til færdige sange ud af (...). Jeg klipper tekstlinjerne sammen på kryds og tværs og får nye meningssammenhænge ud af linjerne på den måde.

Nu gør jeg det selvfølgelig med en computer, men før den tid kunne jeg helt bogstaveligt sidde og klippe tekstlinjer i stykker og så sætte dem sammen på nye måder (...)"

"K: Præcis sådan blev "Genklang" til! Jeg begyndte med at klippe noderne til Mahlers "Adagietto" i stykker og klæbede stumperne op på tilfældige sider i et kladdehæfte. Derefter fyldte jeg lidt efter lidt "hullerne" mellem disse passager ud med bittesmå ituklippede stumper fra alle hjørner af musikkens verden: spillemandsmusik, børnesange, wienervalse, barokpassager, døgnmelodier og så videre (...)"

Med så stort fællesskab i selve den kunstneriske proces kan de to næsten jævnaldrende komponister jo komme hinanden meget nær. Og de udvikler en gensidig kunstnerisk respekt - og går for eksempel til hinandens koncerter. Simpelthen så fint! Der er meget mere i bogen, og jeg kunne blive ved - men der er i hvert fald en markant forskel, der også må med, og det er den afgrundsdybe forskel i deres kunstneriske vilkår i forhold til publikum:

"K: Ja, på en måde er det næsten paradoksalt at vores liv på mange måder minder så meget om hinanden, og at der så er nogle bestemte områder, hvor vi er så forskellige som Mars og Venus. Jeg står i tredive sekunder på scenen efter en uopførelse og bukker kejtet og genert for et publikum, der klapper adspredt. Du står på scenen i timevis og, nå ja, tiljubles.

L: Men Karl Aage, jeg har altså også fået mange negative reaktioner ved mine koncerter. Jeg har fået øl i hovedet - fadøl lige midt i panden!"

Så er det forskellige verdener!

Men altså med gensidig respekt, forståelse og åbenhed i disse samtaler ikke kun om kunst og kunsthiv men også om kærligheden, livet og døden, religion og livsanskuelse. Rigtig smukt bliver det, når Rasmussen for eksempel jævnfører kritikken af Lilholt med kritikken af et klassisk mesterværk som Gustav Mahlers femte symfoni: "Skimmer man en bunke klip fra de landsdækkende aviser om Lars Lilholts koncerter gennem årene, er det slående at den her dominerende anmelderstand stort set opfatter hans sange og fortællinger som "skrækeligt banale" eller ligefrem "lallende", de præker "godtkøbsfilosofi", de er sentimentale og patetiske, kort sagt: kunstnerisk set værdiløse (...) i 1904 revsede tyske kritikere Mahler for "trivialiteter af værste art - gemén sypige-sentimentalitet ... ubøielig kedsommelighed ... en kvalfuld kamp med skabende afmægt (...)"

I bogens slutning kommer det endog frem, at der måske kan komme et fællesprojekt ud af denne nye alliance i dansk musikliv: En Rasmussen-komposition baseret på en håndfuld Lilholt-sange. Det vil jeg så imødesee med spænding! Marstals idé beviser sit værd: Dette er en meget vigtig, meget vedkommende og meget tankevækkende bog om musik og skaben fra pol til pol, så at sige, om vilkår og positioner - og om værdien af dialog. Værket har bud til hele - og jeg mener - HELE dagens musikliv.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Lars Lilholt

